

Ως ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι προβαίνουμε στη δημοσιοποίηση του παρακάτω κειμένου αφού απευθυνθήκαμε πρώτα στην εφημερίδα ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ ζητώντας να δημοσιεύσει μέσα από τις σελίδες του την άποψή μας.

Δεν το κάναμε, αν και θα μπορούσαμε, πιο πριν, γιατί δεν θέλαμε να οξύνουμε τα πνεύματα ενόψει της εκλογοαπολογιστικής συνέλευσης της ΕΛΜΕ. Όμως, τώρα που η συνέλευση πραγματοποιήθηκε, η αξιοπρέπείά μας και η ανάγκη για αποκατάσταση και γνωστοποίηση της αλήθειας κρίνεται για μας επιτακτική.

Ας βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματά του.

Αγιάζει ο σκοπός τα μέσα;

Οι συνάδελφοι από το ΠΑΜΕ συχνά σε τοποθετήσεις τους ισχυρίζονται ότι:

- είναι οι μόνοι συνεπείς αγωνιστές της εργατικής τάξης από την μία και **όλοι** οι άλλοι εναντίον τους από την άλλη.
- θεωρούν εμάς, της Συμπαράταξης, «οπορτουμιστές», που συμμαχούμε και με το διάολο, προκειμένου να βλάψουμε το εργατικό κίνημα.
- προσαρμόζουμε τη στάση μας κατά πως μας βολεύει κάθε φορά κλπ κλπ
- βρίσκουν παντού αποδείξεις για να το στηρίξουν, περιχαρακώνοντας έτσι τα μέλη τους, μη και «μολυνθούν» ιδεολογικά από αυτούς που τολμούν να αυτοαποκαλούνται επίσης ταξικοί αγωνιστές.

Διαλέγουν έτσι τη “μοναξιά” της ιδεολογικής καθαρότητας, ως το μόνο «πραγματικά ενωτικό» δρόμο για την συσπείρωση των εργαζομένων.

Εντάξει, εκφράζουν την πολιτική τους άποψη. Δικαίωμά τους θα πει κανείς. Μπορείς να συμφωνήσεις, ή να διαφωνήσεις με τις απόψεις τους, ή να τους ασκήσεις κριτική για τα λάθη ή τις παραλήψεις τους.

Ή μήπως δεν μπορείς να ασκείς κριτική στο ΠΑΜΕ;

Στη συνεδρίαση του ΔΣ της Δ'ΕΛΜΕ στις 11/11/14 τολμήσαμε να ασκήσουμε κριτική στο ΠΑΜΕ (και όχι μόνο, αλλά και στις ΣΥΝΕΚ -ΣΥΡΙΖΑ) με αφορμή τη συζήτηση για την σύγκλιση Γ.Σ. ενόψει της απεργίας της 27 Νοέμβρη καλώντας και τους δύο:

Να μην χρησιμοποιούν το σωματείο για μικροπαραταξιακά οφέλη, να δείχνουν αυτοσυγκράτηση για τα ψηφίσματα που καταθέτουν σε άμαζες συνελεύσεις των 30 ατόμων σε μια ΕΛΜΕ με πάνω από 1000 μέλη, προστατεύοντας έτσι το κύρος των αποφάσεων των ΓΣ, ώστε να μη διώχνουν ένα κόσμο που δεν είναι εκπαιδευμένος να παρακολουθεί μαραθώνιες συνεδριάσεις, που στο τέλος αποφασίζουν 15 άτομα. Εννοείται πως ποτέ δεν αμφισβητήσαμε τη νομιμότητα τέτοιων αποφάσεων, (πχ ΓΣ για συμμετοχή στο συλλαλητήριο με πρωτοβουλία ΠΑΜΕ την 1^η Νοέμβρη, την οποία στηρίξαμε και με τη φυσική μας παρουσία) απλά μεταφέραμε τον προβληματισμό μας αν τέτοιες ενέργειες φέρνουν κοντά στο σωματείο τους εργαζόμενους ή τους δίνουν το άλλοθι να μη συμμετέχουν.

Οι δύο εκπρόσωποι του ΠΑΜΕ, συνεπείς με την άποψή τους για μας, μετέτρεψαν αυθαίρετα την **κριτική**

μας, σε **άρνηση** να συγκληθεί ΓΣ. (είπαμε το ΠΑΜΕ από εδώ – όλοι οι άλλοι από εκεί)

Σύμφωνα με μια ρώσικη συνήθεια του 20^{ου} αιώνα: **Αν τα γεγονότα δεν συμφωνούν με την θεωρία, τόσο το χειρότερο για τα γεγονότα.**

Έτσι σε μια ανακοίνωση του ΠΑΜΕ με επικεφαλίδα: «Δημοκρατία μέχρι αποδείξεως του εναντίου» παρουσιάζονται τα γεγονότα αλλοιωμένα ως προς την τοποθέτηση της ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗΣ, λέγοντας σε τρία διαφορετικά σημεία, πως **όλες** οι άλλες παρατάξεις αρνήθηκαν ή και καταψήφισαν την σύγκλιση ΓΣ. (παρεμπιπτόντως ψηφοφορία δεν έγινε ποτέ λόγω του συσχετισμού δυνάμεων, 3ΣΥΝΕΚ+1ΔΑΚΕ στα7 μέλη)

Εμείς δείξαμε αυτοσυγκράτηση ενόψει της απεργίας. Προκρίναμε την ενότητα του σωματείου μπροστά στη μάχη της απεργίας και δεν απαντήσαμε αν και νιώθαμε βαρύτατα συκοφαντημένοι. Καλέσαμε σε συνάντηση το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών του βόρειου τομέα, που υπόγραφε την ανακοίνωση, για να ξανά-εξηγήσουμε τη στάση μας, ελπίζοντας ότι θα επανορθώσουν την παρεξήγηση. Αντί αυτού φάγαμε νέο «κατσάδιασμα» δι' ασήμαντον αφορμήν.

Σαν να μην έφτανε αυτό, δύο μέρες πριν την απεργία, η εν λόγω ανακοίνωση, έφτασε στα χέρια του ΓΓ του ΚΚΕ, παρασύροντάς τον, σε συνέντευξη που δημοσιεύτηκε στο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ στις 25/11/14, σε επιπλέον ανακρίβειες όπως:

- ότι μέλη του ΠΑΜΕ και εργαζόμενοι ζήτησαν από το ΔΣ την σύγκλιση της ΓΣ.
- ή ότι η ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ (οι άλλες δυνάμεις που υποτίθεται ομνύουν υπέρ της Αριστεράς) έχουν την πλειοψηφία στο ΔΣ με τον ΣΥΡΙΖΑ, παρόλο που δεν έχουμε ψηφίσει καμία πρόταση των ΣΥΝΕΚ όλο το χρόνο, ενώ σε δύο συνελεύσεις ψηφίσαμε το πλαίσιο του ΠΑΜΕ.
- ή, που είναι και το πιο σοβαρό, ότι κρυβόμαστε πίσω από την απόφαση της ΟΛΜΕ και δεν παίρνουμε μέτρα για την οργάνωση και επιτυχία της απεργίας. (Όταν έχουν βγάλει τα πόδια μας γάλα από το τρέξιμο).

Καταλαβαίνουμε την αγωνία των συν/φων του ΠΑΜΕ να ακολουθούν την κομματική γραμμή και να αποδεικνύουν με κάθε **μέσο** την διαφορετικότητά τους.

Καταλαβαίνουμε την ανάγκη τους να καταγράψουν ένα καλό εκλογικό ποσοστό, ενόψει των εκλογών για ΔΣ ώστε να κατατεθεί στον ιερό **σκοπό**, περί του «σε πόσο κόσμο απηχεί η πολιτική του κόμματος».

Απλά αναρωτιόμαστε:

- Αγιάζει ο σκοπός τα μέσα;
- Τέτοιες μέθοδοι βοηθούν την ενότητα πάλης των εργαζόμενων από τα κάτω, στη βάση του σωματείου;
- Χτίζεται τελικά με αυτό τον τρόπο η «Λαϊκή Συμμαχία» για το άλμα στο όνειρο, που παλεύουμε και επιδιώκουμε όλοι, από διαφορετικό μετερίζι έστω;

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ